

for høje. Hvis det er anderledes, maa det være mig, der har en saa kraftig Indflydelse paa de to Medlemmer i Udvalget, at de ikke tør gaa imod mig, naar jeg siger, at den eller den skal have saa meget i Understøttelse.

Den højtærede Indenrigsminister sluttede med at sige, at Stien er smal, naar man gaar paa Ulovlighedens Vej. Ja, det er den altid. Det er forfærdelig let at gaa ad den brede Landevej, men naar man kommer ind paa de smalle Stier, har det altid sine Vanskeligheder. Og naar det nu kommer dertil, at den højtærede Indenrigsminister skal til at undersøge, hvad det er for Veje, jeg vil gaa frem ad, naar den Tid er kommet, da denne Lov er ført ud i Livet, maa Ministeren søge at finde mig paa den smalle Sti, og kan han finde mig dér, hænger jeg jo paa den, det er der ingen Tvivl om. Men nu faar vi at se, hvorledes det hele arter sig. Det kan, som jeg sagde før, hænde, at den højtærede Minister slet ikke er Minister, naar vi skal til at arbejde med denne Lov, hvis den bliver vedtaget.

Til de Bemærkninger, som det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) gjorde vedrørende 65 Aars Alderen o. s. v., skal jeg blot sige, at det er jo Spørgsmaal, vi kan drøfte i Udvalget.

Og saa vil jeg gentage, at hvis der er Mulighed for at ændre Lovforslaget i en saadan Retning, at det kan blive mere tilfredsstillende for dem, der skal nyde godt af Loven, skal vi fra vor Side gerne medvirke dertil.

J. Chr. Møller: Jeg siger Tak til den højtærede Minister, fordi Forsikrings-tanken ikke er glemt, og fordi Ministeren vil arbejde med den i Sommer og eventuelt fremkomme med et Forslag til Efteraaret. Jeg er ganske paa det rene med, hvad jeg ogsaa gav Udtryk, at det ikke bliver saa let en Sag, som man tror, idet der i Overgangstiden vil blive større Udgifter forbundet dermed; men jeg er ikke i Tvivl om, at det vil blive nødvendigt med Tiden, og da særlig hvis det Krav skal opfyldes, som stilles fra socialdemokratisk Side, at det skal være en fuld Forsørgelseslov.

Til det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem er enig med mig i, at Danmark er det Land, der staar højest paa den sociale Lovgivnings Om-

raade, som ofrer forholdsvis mest. Men det ærede Medlem tilføjer saa, at den sociale Lovgivning ikke maa forringes. Naar vi tager Hensyn til Kronens større Købe- evne og til Forholdene, som de i det hele ligger, mener jeg dog ikke, Lovforslaget betyder en Forringelse. Man maa regne med de økonomiske Forhold, vi har for Tiden. Det ærede Medlem regnede ikke med Pengene; de maatte frem, som han sagde; men han angav ikke saadan aldeles bestemt, hvor de skal komme fra, og det er vist heller ikke saa let.

Det ærede Medlem vilde gerne have, at jeg skulde bevise, hvor Sygehjælpen er misbrugt. Jeg tænker ikke, det er det ærede Medlems Mening, at jeg skulde nævne en hel Række Navne — det kunde tage for lang Tid, og det vil jeg ikke ind paa —, men ellers kan jeg godt forsikre det ærede Medlem, at der er sket meget store Misbrug.

Det synes, som om man i Esbjerg er anderledes stillet end i andre Byer, idet det ærede Medlem siger, at de, der betaler lidt eller intet i Skat, raaber højest. Det kunde endda være, hvad det var, men de Folk saa man køre i Bil Landet rundt, paa Hoteller o. s. v. Ligningskommissionen i Esbjerg maa jo ikke være rigtig opmærksom paa disse Forhold, for hvis det er saaledes, at de Folk slet ingen Skat betaler, forstaar jeg ikke rigtig, hvorfra de faar Pengene til Biler og til Besøg i Kroer. Der maa være en Fejl paa en eller anden Maade. Jeg tror alligevel ikke, det ærede Medlem er saa kendt med Esbjerg-boerne, som han burde være, naar han optræder, som han gør.

Endnu en Ting! Jeg tror ikke, det bliver saa mange, der vil dø af Underernæring her i Landet. Antallet af dem vil sikkert blive meget lille, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem skal regne med, at man saadan lige straks kommer og fortæller, at nu er den og nu den død af Underernæring.

Naar det ærede Medlem hævder, at 65-aarige ikke kan bestille noget, ikke fortjene noget, svarer jeg, at Fagforeningerne kommer ganske vist noget i Vejen her, for skal de have samme Timeløn, hvad enten de er 65 Aar eller 25 . . . (Afbrudelse), ja, saadan er det i Almindelighed, giver jeg gerne det ærede Medlem Ret i, at saa tager man hellere de unge end de ældre.

Om Børnenes moralske Pligt overfor deres Forældre er der allerede talt saa meget, at det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.